

**25 ЖОВТНЯ ОБЕРИ ДЛЯ СЛОБОДИ
КРАЩУ ДОЛЮ!**

*Матеріали сторінок 1-3 друкуються на правах передвиборчої агітації

СПЕЦВИПУСК

Козацький край

№9 (73)
19 жовтня 2015 р.

ГОЛОСУЙ ЗА ОСТРОВСЬКОГО!

НЕХАЙ ТВОЇМ ВИБОРОМ СТАНЕ ВОЛЯ!

Фото Олександра БРАВАДИ, малюнок Юрія ЖУРАВЛЯ

У ХОЛОДНОМУ ЯРУ ВІДБУЛОСЯ МАСШТАБНЕ ПРАВОСЛАВНО-КОЗАЦЬКЕ СВЯТКУВАННЯ

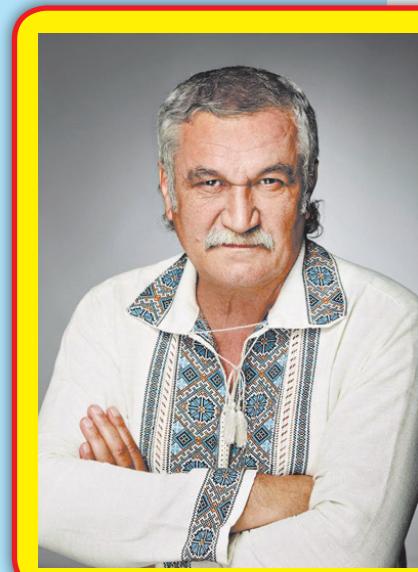
Більше тисячі гостей з усієї України святкували 14 жовтня Покрову, День Козацтва і День захисника України на території музеюно-етнографічного комплекса «Дикий хутір», після відзначення храмового свята місцевої церкви Петра Калнишевського, зведеноЯ на честь канонізованого православними останнього кошового Запорозької Січі...

Свячена вода від отця Василя Циріля, пропор у руках Юрія Ляшка, шабля на плече від бійця батальйону «Айдар» з позивним «Самурай», нагайка по спині від Миколи Бондаренка – і в стрій новоспечених джур і козаків «Вільного козацтва Холодного Яру» стали десятки юнаків і чоловіків Черкащини...

**Фоторепортаж
Олександра БРАВАДИ**

У СЛОБОДІ ЗА ДЕНЬ КОЗАКІВ

ВАСИЛЬ ШКЛЯР (журналістами прозваний «Батьком українського бестселера»), уродженець Черкащини, письменник, лауреат Першої Всеноардної Шевченківської премії, автор романів «Чорний Ворон», «Маруся», «Чорне сонце» та інших книг, що видаються в Україні рекордними тиражами:

«Острівського знаю давно і виключно як справжнього патріота, який відроджує козацьку славу України. Якби мені сказали охарактеризувати його трьома словами, я сказав би так: Патріотичний, Сучасний, «Легкий на підйом»... Це справжній будівничий Холодного Яру – і не лише тому, що зів там перший в Україні православний храм Петра Калнишевського і музеюно-етнографічний комплекс «Дикий хутір», видає патріотичну газету і підтримує українське книговидання, а й тому, що дійсно є одним із будівничих оновленої держави, яка відроджується у знаковому для українців місці – в Холодному Яру. Радий тому, що Олег вирішив прикладти максимум зусиль тепер вже для розбудови рідної Слободи – людина, яка пройшла справжні випробування у зоні АТО, здатна зробити безпечним та кращим життя і для своїх односельчан»

АПОЧАТКОВАНО НОВЕ СВЯТО -

18 жовтня у Червоній Слободі відзначали День Козака – свято, яке організував кандидат на посаду сільського голови Слободи Олег Островський.

Драйв потужних козацьких пісень, сила найкращих спортсменів і енергія бойового гопака, блиск справжньої зброї і запашний козацький куліш – все це було в один день, під небом наймальовничішого містечка під Черкасами...

Особливо розважили жителів села справжні козацькі забави – випробування на міцність духу і силу м'язів. Показував приклад у цьому і задавав темп справжній лицар пауерліфтингу – черкащанин Віктор Юрченко, ім'я якого занесене до Книги рекордів України після того, як він побив рекорд самого Василя Вірастюка, пронісши залишні «валізи» загальною вагою 370 кг на відстань 22 м 30 см. До того найбільшим досягненням вважався рекорд Вірастюка, який проніс валізи загальною вагою 350 кг на відстань 17 м 50 см.

Що цікаво, що серед слобідських атлетів знайшлися такі, що досить «весело» перевертали услід за Юрченком гіантське тракторне колесо і носили залишні «валізи» (щоправда, легші, аніж ті, що були у руках рекордсмена).

А перетягування автомобіля-евакуатора вагою 4,5 тонн повтори командами навіть слобідські діти, довівши приказку про те, що «гуртом і батька легше бити»...

Виступаючи перед односельцями, Олег Островський вшанував пам'ять загиблих земляків – Михайла Слісенка та Іллі Іделя і наголосив, що козацьке свято, яке нині започатковано у Слободі, буде допомагати ростити нових Героїв, справжніх патріотів України.

Свято продовжила перемога слобідських футболістів у рамках чемпіонату області: гостей розгромили з рахунком 3:0. Для переможців організували концерт музики гурту «Вертеп», які приїхали на запрошення Олега Островського...

Олег Островський обіцяє: День Козака у козацькому містечку Слобода віднині святкуватиметься щорічно!

**Фоторепортаж
Олександра БРАВАДИ**

ОЛЕГ ПЕТРЕНКО (позивний у зоні АТО – «Сіті»), уродженець Черкас, діючий народний депутат Верховної Ради України, який приймав участь у антитерористичній операції на Сході у складі полку «Азов»:

«З Олегом ми не тільки тезки – на багато речей ми маємо спільні погляди, особливо на те, що держава має постійно займатися патріотичним вихованням підростаючого покоління, повертали нації кращі традиції наших предків-козаків, формувати дух народу, який ніколи не скоріться жодному зовнішньому ворогу і не дасть підняті голову ворогам внутрішнім.

Островський – з тих, хто як і в сиву давнину робили наші прадіди, готовий як то кажуть «і шабль в руки взяти, і плуга». Мабуть, тому й вибрав для себе не легкий хліб, а практика аграрія...

Разом з групою депутатів ВР я нині готую бюджетний запит на виділення коштів для реконструкції, а фактично – будівництва нового дорожного покриття вулиці Першотравневої у Червоній Слободі (від Чигиринської – до Пропсекту Хіміків). Переконаний, що такий сільський голова, як Олег Островський не тільки належним чином підтримає втілення цього проекту, а й продовжить розбудову фактичного «пригорода» Черкас у справжнє європейське містечко»

Православний календар

26 ЖОВТНЯ: ІВЕРСЬКОЇ ІКОНИ БОЖОЇ МАТЕРІ

Ікона Божої Матері, що прославилася чудесами у володіннях Богородиці – на Афоні, в Іверії (Грузії) та в Росії, – названа по імені Іверського монастиря на Святій горі Афон.

Перша згадка про неї сягає IX століття – часу іконоборства, коли за наказом еретичної влади в домах і храмах нишили і піддавали нарузі святі ікони. Одна побожна вдова, що жила неподалік Нікеї, зберігала у себе заповітний образ Богоматері. Скоріше виявилось. Прийшли озброєні вояки і хотіли відняти ікону, один з них вдарив святыню списом, і з лиця Пречистої потекла кров. Зі слезами помолившись до Владичиці, жінка пішла до моря і опустила ікону в воду; образ стоячи вирушив хвилями.

Про ікону з простромленим ликом, пущену морем, дізналися на Афоні: єдиний син цієї жінки прийняв чернецтво на Святій горі і працював поруч з тим місцем, де колись причалив корабель, що віз на Кіпр Саму Богу Матір і де згодом, у Х столітті, грузинський вельможа Іоан і візантійський полководець Торніке заснували Іверську обитель.

Одного разу населенники Іверського монастиря побачили на морі вогнаний стовп висотою до неба – він піднімався над образом Богоматері, що стояв на воді. Ченці хотіли взяти ікону, але чим більше підливав човен, тим далі в море відходив образ. Братья стали на молитву і старанно просили Господа дарувати ікону обителі. Наступної ночі Пресвята Богородиця з'явилася уві сні старцю Гаврилу, який вирізнявся строгим подвижницьким життям і по-дитячому простою вдачею, і промовила: «Перекажи настоятелю та братям, що Я хочу дати їм Мою ікону для захисту і помочі, потім увійди в море і з вірою йдіть хвилями – тоді всі пізнають Мою любов і ласку до вашої обителі». На ранок монахи з молебним співом пішли на берег, старець безбоязно пішов по воді і сподобився прийняти чудотворну ікону. Її поставили в каплиці на березі і три доби звершували перед нею молитви, а потім перенесли в соборний храм (на тому місці, де стояла ікона, відкрився джерело чистої солодкої води).

На другий день ікону виявили над монастирськими воротами. Її віднесли на колишнє місце, але вона знову опинилася над брамою. Так повторювалося кілька разів. Нарешті Пресвята Богородиця з'явилася старцеві Гаврилу і сказала: «Перекажи братії: Я не хочу, щоб Мене охороняли, Я Сама буду вашою Хранителькою в цьому житті і в майбутньому. Я випросила для вас у Бога Мою милість, і доти, поки ви бачите Мене, будьте моими посланцями, і я буду вибирати вас у відповідь на ваші молитви».

На другий день ікону виявили над монастирськими воротами. Її віднесли на колишнє місце, але вона знову опинилася над брамою. Так повторювалося кілька разів. Нарешті Пресвята Богородиця з'явилася старцеві Гаврилу і сказала: «Перекажи братії: Я не хочу, щоб Мене охороняли, Я Сама буду вашою Хранителькою в цьому житті і в майбутньому. Я випросила для вас у Бога Мою милість, і доти, поки ви бачите Мене, будьте моими посланцями, і я буду вибирати вас у відповідь на ваші молитви».

На другий день ікону відбулося 31 березня, у вівторок Пасхальної седмиці (за іншими відомостями, 27 квітня). В історії обителі відомо багато випадків благодатної допомоги Божої Матері: чудесного поповнення запасів пшениці, вина і олії, зцілення недужих, позбавлення монастиря від варварів. Так, одного разу перси оточили монастир з моря. Ченці взвивали до Божої Матері про допомогу. Раптом піднялася страшна буря і ворожі кораблі потопилися, серед живих лишився тільки один воєначальник Аміра. Вражений дивом гніву Божого, він розкяявся, просив молитися за прощення його гріхів і пожертвував багато золота і срібла на будівництво монастирських стін. За переданням, перед кінцем світу ікона таким же чудовим чином, як з'явилася, полішить Афон. Це буде одним із знаків Другого Пришестя Христа.

Святкування Іверської ікони Божої Матері відбувається 26 жовтня, 25 лютого і у вівторок Світлої седмиці.

З ПОВАГОЮ ПІДГОТОВИВ НАСТОЯТЕЛЬ
ХРАМУ СВЯТИХ ПЕРВОВЕРХОВНИХ
АПОСТОЛІВ ПЕТРА І ПАВЛА
М. ЧИГИРИН

ПРОТОІЄРЕЙ ВАСИЛЬ ЦИРЛЬ

Свідоцтво про державну реєстрацію
КВ №18773-7573ПР від 18.01.2012 р.

Козацький край

Головний редактор –
Олег ОСТРОВСЬКИЙ
Шеф-редактор – Віктор ВОЛЯ
Редактор випуску – Петро ДОБРО
Голова редакційної ради –
Володимир МУЛЯВА
Засновник – Чигиринська ГО
"Вільне Козацтво Холодного Яру"

З питань придбання та розповсюдження газети
звертатися до редакції "Козацького краю" за адресою:
вул. Ільїна, 330, к. 4, м. Черкаси, 18005,
тел.: (0472) 31-29-74
E-mail: Cossack_land@i.ua
Газета віддрукована в ПП Журило С.С.,
м. Черкаси, вул. Вербовецького, 1а. Тираж – 10 000 екз.
Замовлення №

ДЕНЬ В ІСТОРІЇ
21 – 30 жовтня

21 жовтня 1897 р. народився Дмитро СТОПКЕВИЧ, бандурист, підполковник Армії УНР.

21 жовтня 1921 р. Василя ЛИПКІВСЬКОГО висвячено на митрополита УАПЦ.

21 жовтня 1933 р. Микола ЛЕМИК виконав атентат у російському консульстві у Львові на знак протесту проти Голодомору в Україні.

22 жовтня 1894 р. народився Яків ГАЛЬЧЕВСЬКИЙ, командувач Подільської повстанської групи.

23 жовтня 1894 р. народився Дмитро СОКОЛОВСЬКИЙ, повстанський отаман.

23 жовтня 1926 р. помер Гаврило ЧОРНИЙ-КУРЕДА, переяславський отаман.

24 жовтня 1884 р. народився Микола ЧЕБОТАРІВ, начальник контррозвідки Головного отамана Армії УНР.

25 жовтня 1625 р. відбувся щасливий бій козаків під проводом Марка ЖМАЙЛА проти поляків.

25 жовтня 1657 р. Гетьманом України обрано Івана ВИГОВСЬКОГО.

25 жовтня 1859 р. почалася "Азбучна війна" в Галичині (протести проти примусового введення латинського шрифту).

25 жовтня 2009 р. померла Ірина СЕНИК, політв'язень, співзасновник Всеукраїнського політичного об'єднання "Державна самостійність України".

26 жовтня 1612 р. запорожці спільно з поляками здобули Москву.

26 жовтня 1901 р. народився Іван ГАВРИШ, кубанський бандурист.

26 жовтня 1971 р. помер Роман САМОКИШИН (САМОКИШ), актор українського театру Івана Мар'яненка, організатор Вільного козацтва, полковник Армії УНР.

27 жовтня 1979 р. помер Євген ОНАЦЬКИЙ, член Центральної Ради, діяч ОУН.

28 жовтня 1936 р. помер історик Кубані, ректор Українського вільного університету Федір ЩЕРБИНА.

28 жовтня 1989 р. Верховна Рада УРСР ухвалила Закон про державний статус української мови.

29 жовтня 1794 р. помер український просвітитель-гуманіст, філософ, поет і педагог Григорій СКОВОРОДА.

29 жовтня 1922 р. загинув Іван ЧЕРНОУСОВ (отаман ЧОРНИЙ ВОРОН), командир Лебединського полку Холодногорської організації.

30 жовтня 1919 р. смертельно поранено отамана ЗЕЛЕНОГО (Данила ТЕРПИЛА).

30 жовтня 1922 р. загинув голованівський отаман Роман БАБІЙ.

31 жовтня 1889 р. народився Зенон НОСКОВСЬКИЙ, організатор сокільського руху, командир 4-ї сотні УСС, старшина УГА.